

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/385/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216209958
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4216209958.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudcom JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD. v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: L. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Č., U. XX/XX, právne zastúpený: JUDr. Ondrej Tóth, advokát, AK Komárno, Dunajské nábrežie 14 o zaplatenie 972,39 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil súdu dňa 30.06.2016 žalobu, v ktorej sa domáhal uloženia povinnosti žalovaním zaplatiť mu sumu 972,39 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 31.01.2006 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej a následne žalobca schválil Návrh na zriadenie debetného limitu zo dňa 02.02.2016 vo výške 800,- eur, v zmysle ktorého bol žalovaný oprávnený do tejto výšky čerpať finančné prostriedky podľa dohodnutej zmluvy a ktoré sa zaviazal splácať a za ktoré sa zaviazal platiť poplatky podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov. Žalovaný sa dostal na bankovom účte, ktorý v jeho prospech viedol žalobca do nepovoleného prečerpania vo výške 972,39 Eur a tento dlh nevyrovnal. Žalobca zatvoril účet žalovaného o čom ho informoval posledný výpisom z účtu. Nakoľko účet je možné zatvoriť len s nulovým zostatkom žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 18.09.2013 internú účtovnú transakciu kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V zmysle bodu 3.12 VOP ak na účte nastane nepovolené prečerpanie majiteľ účtu ho musí bez meškania vyrovnať. Nakoľko tak žalovaný neurobil, žalobca žiada súd aby ho zaviazal k uhradeniu sumy 972,39 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 972,39 Eur od 19.9.2013 do zaplatenia a uhradiť trovy konania.

2. Vo veci bol dňa 22.11.2016 Okresným súdom Komárno vydaný platobný rozkaz sp. zn. 15C/385/2016 - 28 v ktorom súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 972,39 € spolu s príslušenstvom a trovami konania. V zákonnej lehote žalovaný podal voči tomuto odpor doručený súdu dňa 13.12.2016, ktorý odôvodnil tým, že uplatnený návrh neuznáva v celom rozsahu z dôvodu, že namieta premlčanie svojho záväzku. Žalobca na odpor žalovaného reagoval podaním doručeným súdu dňa 31.1.2017, v ktorom uviedol, že zastáva názor, že splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky priebežne znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, a teda nie vopred určených mesačných splátkach. V prípade vzniku nepovoleného prečerpania ho majiteľ musí vyrovnať bez zbytočného odkladu. Súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 10.11.2017, sp.zn.: 15C/385/2016 - 93, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov v celom rozsahu. Súd mal za to, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 31.01.2006 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej

banka zriadila v prospech žalovaného rastový osobný účet. V zmluve si v bode 4. dohodli, že majiteľ účtu nedáva návrh na zriadenie služby Povolené prečerpanie. Z výpisu z účtu za obdobie od 31.08.2013 do 18.09.2013 žalobca evidoval dlh voči žalovanému vo výške 972,39 eur, za obdobie od 01.08.2013 do 30.08.2013 žalobca evidoval dlh vo výške 952,79 eua, v období od 29.06.2013 do 31.07.2013 evidoval dlh vo výške 921,60 eur a za obdobie od 01.06.2013 do 28.06.2013 evidoval dlh vo výške 891,14 eur. Žalobca sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 972,39 eura s príslušenstvom titulom debetu v súvislosti so zmluvou zo dňa 31. 01. 2006, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu - Rastový osobný účet. Zo zmluvy sporiacich strán nevyplyvali žalovanému žiadne povinnosti, avšak žalobcovi pod pôvodným obchodným menom Dexia banka Slovensko, a. s. vyplývala povinnosť poskytnúť žalovanému otvorenie a vedenie Rastového osobného účtu, ako aj poskytovanie bankových produktov a služieb k tomuto účtu, a to vydanie platobnej karty. V zmluve zo dňa 31. 01. 2006 nebolo ani určené, že žalobca ako banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, a preto s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka sa debetné mínusové operácie na účte žalovaného nepoužijú ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedené tiež vyplýva z listiny výpisu z účtu za obdobie od 01. 06. 2013 do 28. 06. 2013, kde je určená výška limitu povoleného prečerpania od 03. 06. 2013 vo výške 0 eur a sám žalobca v žalobe uvádza, že žalovaný sa dostal do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal. Teda, sám žalobca podaním žaloby vylúčil možnosť aplikácie § 710 Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia by počnúc dňom 03. 06. 2013 bola vylúčená, keďže od tohto dňa povolené prečerpanie zaniklo. Poukazovanie žalobcu v zmluve na Všeobecné obchodné podmienky je nenáležité, a pokiaľ žalobca pripojil VOP spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s. účinné od 01. 04. 2016, tieto ani nemohli tvoriť súčasť zmluvy. V dôsledku zaťažovania účtu žalovaného debetnými operáciami žalobcu na strane žalovaného dochádzalo od 30. 04. 2013 každý mesiac k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 OZ vo výške debetných operácií vykonávaných žalobcom od 30. 04. 2013 v tom-ktorom mesiaci, ktoré sa vo svojom súhrne podieľali na výške aktuálneho mínusového zostatku na účte žalovaného, ktorý k 18. 09. 2013 predstavoval sumu 972,39 eura. Pokiaľ v danom prípade bola žaloba doručená súdu 30. 06. 2016, pričom predmetom daného sporu je zaplatenie nepovoleného debetného zostatku zisteného žalobcom dňa 18. 09. 2013 a vyčísleného ku dňu zistenia v žalovanej výške, nepochybne do podania žaloby uplynula žalobcovi subjektívna 2-ročná premičacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktorá vo vzťahu k debetným operáciám uplynula dňa 18. 09. 2015 a ku všetkým ostatným uplynula ešte skorej. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, súd žalobu pre dôvodne vznesenú námietku premičania zamietol.

3. Voči predmetnému rozsudku žalobca podal odvolanie doručené súdu dňa 29.12.2017, v ktorom uviedol, že žalovaný že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že v zmysle § 31 ods. 2 Zákona o platobných službách poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo rámcovej zmluvy. V zmysle § 31 ods. 4 sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. V zmysle bodu 25.5 sú Všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy o vkladovom účte. V zmysle VOP je sadzobník neoddeliteľnou súčasťou VOP, teda rámcovej zmluvy. V bode 25.4 VOP sú uvedené dôvody, z ktorých je banka oprávnená zmeniť VOP tak, že nie je naplnená podmienka neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a to jednostranná zmena zmluvných podmienok bez dôvodu dohodnutého v zmluve. Zároveň ani zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente. Takýto výklad potvrdil aj rozsudok Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C/42/15 (Home Credit c/a Bíroová), ktorý ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument.

4. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 25.10.2018 sp.zn.: 9Co/26/2018 - 111, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z dôvodu posúdiť nárok žalobcu, ktorý si odvodzuje od zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej dňa 31.1.2006 a následne schváleného návrhu na zriadenie debetného limitu zo dňa 2.2.2012 a opätovne sa zaoberať dôvodnosťou nároku žalobcu. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že Je nepochybné, že aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň ide o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej súčasťou bola aj zmluva o zriadení osobného rastového účtu. Je potrebné súhlasiť so súdom prvej inštancie, že zo zmluvy

uzatvorenej dňa 31. 01. 2006 o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, z jeho bodu 4. vyplýva, že majiteľ účtu nežiada o povolené prečerpanie na osobnom účte, avšak na č. I. 39 spisu sa nachádza návrh na zriadenie/prehodnotenie debetného limitu žalovaného, v zmysle ktorého banka povolila prečerpanie na osobnom účte vo výške 800 eur. Postupne sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania, ktoré nebolo vyrovnané, a preto žalobca účet dňa 18. 09. 2013 uzavrel. Z predložených výpisov nachádzajúcich sa v spise vyplýva aj reálne čerpanie prostriedkov žalovaným. Odvolací súd zároveň vo svojom uznesení uviedol, že je nesporné, že pre určenie zmluvných práv a povinností je potrebné vychádzať najmä z obsahu samotnej Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 31. 01. 2006, ako aj zo schváleného Návrhu na zriadenie debetného limitu na účte žalovaného vo výške 800 eur zo dňa 02. 02. 2012.

5. Súd vytýčil termín pojednávania na 10.06.2020, na ktoré sa neustanovil žalobca., ktorý svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 25.03.2020. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávaní zúčastnil a uviedol, že sa pridrižiava svojho stanoviska a písomných vyjadrení doručených súdu pred vydaním prvého rozsudku, má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 10.11.2017 bolo správne a spravodlivé a prvoinštančný súd posúdil právne vec správne. Žalovaný opiera svoje stanovisko predovšetkým o dva body a to 1. Žalobný návrh doručil žalobca súdu dňa 30.06.2016 pričom žaloval nárok o zaplatenie debetného zostatku z 18.09.2013 v sume 972,39 €, čo bolo po uplynutí subjektívnej dvojročnej premičacej doby pre nárok bezdôvodného obohatenia. 2. Pôvodná zmluva o SPP BS bola uzatvorená dňa 31.1.2006 s bankou Dexia, preto sú spochybniteľné priložené VOP Priama Banky na ktoré odkazuje žalobca. VOP netvorili a ani nemohli tvoriť prílohu zmluvy, žalovaný nimi nebol oboznámený a ani ich nepodpisal

6. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami navrhnutými stranami sporu a to najmä : Zmluva o SPBPS č.l. 3, výpisy z účtu č.l. 4, VOP Prima banka č.l. 5, sadzobník poplatkov Prima banka č.l. 10, poverenie č.l. 13, odpor č.l. 30, vyjadrenie č.l. 35, vyjadrenie žalovaného č.l. 50, vyjadrenie žalobcu č.l. 57, vyjadrenie žalovaného a lekárske správy č.l. 72, Rozsudok 15C/385/2016 - 93, odvolanie č.l. 94, vyjadrenie odvolania č.l. 106, Uznesenie KS v NR sp.zn.: 9Co/26/2018 - 111, Doplnenie odvolania žalobcu č.l. 121, návrh súdneho zmiernu č.l. 253 a z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový právny stav:

7. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 31.01.2006 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej a následne žalobca schválil Návrh na zriadenie debetného limitu zo dňa 02.02.2016 vo výške 800,- eur, v zmysle ktorého bol žalovaný oprávnený do tejto výšky čerpať finančné prostriedky podľa dohodnutej zmluvy a ktoré sa zaviazal splácať a za ktoré sa zaviazal platiť poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Žalovaný sa podľa tvrdenia žalobcu dostal na bankovom účte, ktorý v jeho prospech viedol žalobca do nepovoleného prečerpania vo výške 972,39 Eur a tento dlh nevyrovnal. Žalobca zatvoril účet žalovaného o čom ho informoval posledný výpisom z účtu. Nakoľko účet je možné zatvoriť len s nulovým zostatkom žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 18.09.2013 internú účtovnú transakciu kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V zmysle bodu 3.12 VOP ak na účte nastane nepovolené prečerpanie majiteľ účtu ho musí bez meškania vyrovnať. Žalobca súdu nepredložil výpisy z účtu ani iné dôkazy o reálnom čerpaní finančných prostriedkov žalovaným poskytnutých na základe Návrhu na zriadenie debetného limitu zo dňa 02.02.2016 vo výške 800,- eur.

8. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

9. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písm. d/ cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). 15. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie, má za preukázané, že zmluvný vzťah predmetom ktorého bolo uzatvorenie Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej dňa 31.01.2006 a následne i schváleného Návrhu na zriadenie debetného limitu zo dňa 02.02.2016 vo výške 800,- eur bol uzatvorený platne, žalobca preukázal ich platnosť. Súd však nemal za preukázané, reálne čerpanie povoleného prečerpania, schváleného žalobcom Návrhom na zriadenie debetného limitu zo dňa 02.02.2016 vo výške 800,- eur, nakoľko žalobca súdu v prvoinštančnom ani odvolacom konaní súdu nepredložil výpis z účtu, ktorý by preukazoval reálne čerpanie finančných prostriedkov, iba výpis na ktorom eviduje svoju internú transakciu vykonanú za účelom uzatvorenia účtu žalovaného, ktoré je možné len po jeho vyrovnaní, zo dňa 18.9.2013. Tento deň však nemožno pokladať za začiatok plynutia premlčacej lehoty, nakoľko bolo zrejmé, že k tvrdenému povoleného prečerpania žalovaným muselo prísť skôr. Vzhľadom na absenciu výpisu všetkých debetných a kreditných transakcií, na ktoré sa síce žalobca odvoláva vo svojom vyjadrení zo dňa 27.1.2017, odrážka 5 vetou „zo súdu predložených výpisov vyplýva aj reálne čerpanie prostriedkov odporcom“, avšak takýto výpis žalobca súdu počas celého konania nepredložil. Vzhľadom na absenciu tohto výpisu sa súd nedokáže vysporiadať s námietkou premlčania zo strany právneho zástupcu žalovaného, nakoľko jej plynutie sa bez preskúmania všetkých debetných a kreditných operácií povoleného prečerpania, zo strany žalovaného, nedá určiť. Súd dospel k záveru, že bez preskúmania všetkých debetných a kreditných operácií povoleného prečerpania, zároveň nie je možné preskúmať žalobcom uplatňovaný nárok. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nesplnil si povinnosť v zmysle §150 ods. 1 CSP, vzhľadom na čo súd žalobu zamietol.

18. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu neúspešný a preto patrí žalovanému vo vzťahu voči žalobcovi náhrada trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.